ദൂത് 4: നമ്മുടെ ആത്മിക ഭക്ഷണവും, നമ്മുടെ ആത്മിക പാറയും, കർത്തൃമേശയുടെ ഉള്ളടക്കവും

I. ക്രിസ്തുവിനാൽ ജീവിക്കുവാൻ ദൈവത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനത്തിനുവേണ്ടി പിതാവായ ദൈവത്താൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ട യഥാർഥ മന്നയായ, നമ്മുടെ ആത്മിക ഭക്ഷണമായ ക്രിസ്തു എന്ന ഭക്ഷണക്രമത്തിലേക്ക് നമ്മുടെ ഭക്ഷണക്രമം മാറ്റുവാൻ ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നതാണ് പുറപ്പാട് 16-ലെ ആഴമേറിയ സത്യം

- ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ നമ്മെ ദൈവത്തിന്റെ വാസസ്ഥലമാക്കുന്നതിന് നമ്മുടെ പുനഃസംരചിക്കുന്ന മൂലകവും നമ്മുടെ ജീവസഹായവുമാകുവാൻ ക്രിസ്തുവിൽനിന്ന് നാം ഭക്ഷിക്കുന്നതെല്ലാം ഒരു നിത്യസ്മരണയായിരിക്കും. പൊൻകുടത്തിലെ മന്ന ദൈവത്തിന്റെ വാസസ്ഥലത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവായിരുന്നതുപോലെ, നാം ഭക്ഷിച്ച മന്നയായ ക്രിസ്തു ഇന്ന് ദൈവത്തിന്റെ കെട്ടിടത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവാണ്.

  [1 Cor. 10:3] എല്ലാവരും ഒരേ ആത്മിക ആഹാരം ഭക്ഷിച്ചു, [John 6:31] "അവർക്കു ഭക്ഷിക്കുവാൻ സ്വർഗത്തിൽനിന്ന് അവൻ അപ്പം നൽകി" എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ, നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ മരുഭൂമിയിൽ മന്ന ഭക്ഷിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു.

- നമ്മുടെ നിലനില്പിനും ബലത്തിനും സംതൃപ്തിക്കുമായി നാം എടുക്കുന്ന നിസ്തുലമായ ഭക്ഷണം ക്രിസ്തു ആയിരിക്കണം, പുതിയനിയമത്തിലെ നിസ്തുലമായ ഏക ശുശ്രൂഷ, ദൈവജനത്തിനുള്ള നിസ്തുല ഭക്ഷണമായി ക്രിസ്തുവിനെ എത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ നിസ്തുല ഭക്ഷണമായ, നമ്മുടെ ദൈനംദിന മന്നയായ, ക്രിസ്തുവിന്റെ സവിശേഷതകൾ, നാം അവനെ തുടർച്ചയായി ആസ്വദിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ചയാപചയ രൂപാന്തരത്തിലൂടെ അവന്റെ മഹിമയ്ക്കായി നമ്മുടെ സവിശേഷതകളായിത്തീരുന്നു.

  [2 Cor. 4:1] അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങളോട് കരുണ കാണിച്ചതുപോലെ ഈ ശുശ്രൂഷ ഉള്ളതുകൊണ്ട്, ഞങ്ങൾ അധൈര്യപ്പെടുന്നില്ല;

  [2 Cor. 3:6] അവൻ ഞങ്ങളെ പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ ശുശ്രൂഷക്കാരായി പര്യാപ്തരാക്കിയിരിക്കുന്നു, അക്ഷരത്തിന്റെയല്ല ആത്മാവിന്റെ ശുശ്രൂഷക്കാരത്രേ; അക്ഷരം കൊല്ലുന്നു, ആത്മാവോ ജീവൻ നൽകുന്നു.

II. തന്റെ ജനത്തെ പിന്തുടരുന്ന ഒരു ആത്മിക പാറയായിത്തീരുവാൻ ക്രിസ്തു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഈ പിന്തുടരുന്ന പാറ ജീവൻ-നൽകുന്ന ആത്മാവായ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തുവാണ്, അവൻ തന്റെ വിശ്വാസികൾക്ക് ജീവജലം നൽകുവാൻ എപ്പോഴും സഭയോടുകൂടെയുണ്ട്

- ജീവന്റെ ആത്മാവിനെ മുൻകുറിക്കുന്ന ജലത്തിന്റെ ആഭാവം ദൈവജനത്തിനിടയിൽ പ്രശ്നത്തിന് കാരണമാകാം; ദൈവജനത്തിന് ജീവന്റെ ആത്മാവിന്റെ കുറവുള്ളപ്പോഴെല്ലാം അവർക്ക് പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും; ദൈവജനത്തിന് ആത്മാവിന്റെ സമൃദ്ധി ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ, അവർക്കിടയിലും ദൈവവുമായുമുള്ള അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നു.
- ക്രിസ്തു ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയും ആത്മാവ് നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതിനാൽ, ക്രിസ്തു വീണ്ടും ക്രൂശിക്കപ്പെടേണ്ട ആവശ്യമില്ല; അതായത്, ജീവജലം ഒഴുകേണ്ടതിന് വീണ്ടും പാറയെ അടിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല; ദൈവത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥയിൽ ക്രിസ്തു ഒരിക്കൽ മാത്രം ക്രൂശിക്കപ്പെടണം. ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിൽനിന്നും ജീവജലം സ്വീകരിക്കുന്നതിന്, നാം "വടി എടുക്കുകയും" "പാറയോട് സംസാരിക്കുകയും" ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമേയുള്ളൂ, പാറയോട് സംസാരിക്കുന്നത് ആത്മാവിനെ നമുക്ക് നൽകിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന വസ്തുതയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ജീവന്റെ ആത്മാവിനെ നമുക്ക് നൽകുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അടിക്കപ്പെട്ട പാറയെന്ന നിലയിൽ ക്രിസ്തുവിനോട് നേരിട്ട് ഒരു വാക്ക് സംസാരിക്കുന്നതാണ്. [Num. 20:7] യഹോവ മോശെയോടു: നിന്റെ വടി എടുത്തു നീയും സഹോദരനായ അഹരോനും സഭയെ വിളിച്ചുകൂട്ടി അവർ കാൺകെ പാറയോടു കല്പിക്ക.

- പാറയോട് സംസാരിക്കുന്നതിനുപകരം, മോശെ ജനത്തോട് കോപിക്കുകയും, അവരെ മത്സരികളെന്ന് കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും (ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ പ്രകൃതത്തിൽ ദൈവത്തെ ശരിയായി പ്രതിനിധീകരിച്ചില്ല), തന്റെ വടികൊണ്ട് പാറയെ രണ്ടുതവണ അടിക്കുകയും ചെയ്തു (ദൈവത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥയിൽ ദൈവത്തിന്റെ വചനം പാലിച്ചില്ല), അങ്ങനെ, മോശെ ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ പ്രകൃതത്തെയും അവന്റെ ദിവ്യ വ്യവസ്ഥയെയും വ്രണപ്പെടുത്തി. ഇതു നിമിത്തം, അവൻ ദൈവവുമായി ഉറ്റബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്നെങ്കിലും, ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹിതനായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിലും, നല്ലദേശത്ത് പ്രവേശിക്കുവാനുള്ള അവകാശം മോശെയ്ക്ക് നഷ്ടമായി. ദൈവജനത്തെ സംബന്ധിച്ച് നാം പറയുന്നതും ചെയ്യുന്നതുമായ എല്ലാറ്റിലും നമ്മുടെ മനോഭാവം ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ പ്രകൃതത്തിനനുസൃതമായിരിക്കുകയും, നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾ അവന്റെ ദിവ്യ വ്യവസ്ഥയ്ക്കൊത്തവണ്ണമായിരിക്കുകയും വേണം; ഇതാണ് അവനെ വിശുദ്ധീകരിക്കുക എന്നത്; അല്ലാത്തപക്ഷം, നമ്മുടെ വാക്കുകളിലും പ്രവൃത്തികളിലും നാം അവനെതിരെ മത്സരിക്കുകയും അവനെ വ്രണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. [1 Cor. 10:4] എല്ലാവരും ഒരേ ആത്മിക പാനീയം കുടിച്ചു; അവർ തങ്ങളെ പിന്തുടർന്ന ആത്മിക പാറയിൽ നിന്ന് കുടിച്ചു, ആ പാറ ക്രിസ്തു ആയിരുന്നു.

III. കർത്താവിന്റെ മേശയിലെ ഉള്ളടക്കമെന്ന നിലയിൽ ക്രിസ്തു ദൈവത്തിന്റെ പുതിയനിയമ വ്യവസ്ഥയുടെ യാഥാർഥ്യമാണ്

- കർത്താവിന്റെ മേശയുടെ ഊന്നൽ അവന്റെ രക്തത്തിന്റെയും ശരീരത്തിന്റെയും കൂട്ടായ്മയാണ്, അതായത്, അന്യോന്യം, കൂട്ടായ്മയിൽ കർത്താവിൽ പങ്കുചേരുന്നതിലും, കർത്താവിനെ ആസ്വദിക്കുന്നതിലും ആണ്. നല്ലദേശത്തിന്റെ വിളവിന്റെ യാഥാർഥ്യമായ നമ്മുടെ വിരുന്നായിത്തീരുന്നതിനായി, ക്രിസ്തു, തന്റെ ശരീരവും തന്റെ രക്തവും നമുക്ക് നൽകുന്നവൻ സർവവും-ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ജീവൻ-നൽകുന്ന ആത്മാവായിത്തീരേണ്ടതിന് ജഡാവതാരം, ക്രൂശുമരണം, പുനരുത്ഥാനം എന്നിവയിലൂടെ പ്രക്രിയാവിധേയനാകണമായിരുന്നു.
  - അപ്പം ജീവനെ, ദൈവജീവനെ, നിത്യജീവനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; നമ്മിലേക്ക് ജീവൻ പകരുന്നതിനായി അവൻ ക്രൂശിൽ നമുക്കുവേണ്ടി നൽകിയ കർത്താവിന്റെ ഭൗതിക ശരീരത്തെ അപ്പം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ദിവ്യ ഭരണം നിവർത്തിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ക്രിസ്തു തന്റെ സ്വർഗീയ ശുശ്രൂഷ നിർവഹിക്കുവാനുള്ള മുഖാന്തരമായ കർത്താവിന്റെ മാർമിക ശരീരത്തെയും അപ്പം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ജീവന്റെ അപ്പമായി അവനെ ഭക്ഷിക്കുകയും ആസ്വദിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് കർത്താവിന്റെ ദിവ്യജീവനിൽ പങ്കുചേരുന്നതിലൂടെ, നാം അവന്റെ മാർമിക ശരീരം, അവന്റെ വികാസം ആയിത്തീരുന്നു.
  - ദൈവംതന്നെ നമ്മുടെ ഓഹരിയായ അനുഗ്രഹത്തെ പാനപാത്രം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ രക്ഷ നമ്മുടെ ഓഹരി, കവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന രക്ഷയുടെ പാനപാത്രം ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു, അതിന്റെ ഉള്ളടക്കം നമ്മുടെ സർവവും-ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അനുഗ്രഹമെന്ന നിലയിൽ ദൈവമാണ്. പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ രക്തമായ ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തം നമ്മെ പുതിയ ഉടമ്പടിയിലേക്ക് നയിക്കുന്നു, അത് നമ്മെ അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തുള്ള ദൈവസാന്നിധ്യത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു, അവിടെ നാം ദൈവത്തിന്റെ സന്നിവേശലിലേക്കും നിവേശിക്കലിലേക്കും, ദൈവത്തിന്റെ നിത്യാസ്വാദനത്തിലേക്കുമുള്ള അവന്റെ മനോഹരത്വം കാണുന്നു. ഈ രീതിയിൽ ദൈവത്തെ ആസ്വദിക്കുന്നതാണ് ഒരു ദൈവമനുഷ്യനെ ഉളവാക്കുന്നത് [1 Cor. 10:16-17] നാം അനുഗ്രഹിക്കുന്ന അനുഗ്രഹത്തിന്റെ പാനപാത്രം, ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മ അല്ലയോ? നാം നുറുക്കുന്ന അപ്പം ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മ അല്ലയോ? അപ്പം ഒന്നാണെന്നു കാണുന്നതുകൊണ്ട്, പലരായ നാം ഒരു ശരീരം ആകുന്നു; നാം എല്ലാവരും ഒരു അപ്പത്തിൽനിന്നു പങ്കുകൊള്ളുന്നുവല്ലോ.

- നിങ്ങൾ ഈ അപ്പം ഭക്ഷിക്കുകയും പാനപാത്രം കുടിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴൊക്കെയും, കർത്താവിന്റെ വരവോളം അവന്റെ മരണത്തെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ മരണത്തെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത് കർത്താവിന്റെ മരണത്തെ പ്രഖ്യാപിക്കുകയും പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്; അവന്റെ ജീവൻ-വിടുവിക്കുന്ന മരണത്തെ പ്രഖ്യാപിക്കുകയെന്നാൽ സഭയെ ഉളവാക്കുവാനുള്ള അവന്റെ നൈതിക വീണ്ടെടുപ്പിനായുള്ള അവന്റെ ഒന്നാമത്തെ വരവിനെ പ്രഖ്യാപിക്കുക എന്നാണ്. വരവോളം എന്നത് ക്രിസ്തുവിന്റെ ജൈവിക രക്ഷയുടെ പ്രക്രിയയിൽ അവനെ ഭക്ഷിക്കുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലൂടെ സഭ അവന്റെ ഒന്നാമത്തെ വരവിനും രണ്ടാമത്തെ വരവിനും ഇടയിലുള്ള വിടവ് നികത്തുന്നു എന്നു വിവക്ഷിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ വരവ് എന്നത് മത്തായി 26:29-ൽ കർത്താവ് പറഞ്ഞതുപോലെ, ഭൂമിയിൽ ദൈവരാജ്യം സ്ഥാപിക്കാനുള്ള അവന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവാണ്: “ഇപ്പോൾ മുതൽ, എന്റെ പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ നിങ്ങളോടുകൂടെ അതിനെ പുതുതായി കുടിക്കുന്ന ആ നാൾ വരെയും, മുന്തിരിവള്ളിയുടെ ഈ ഫലത്തിൽനിന്ന് ഞാൻ ഒരുവിധത്തിലും കുടിക്കുകയില്ല.” അങ്ങനെ, കർത്താവ് വരുന്നതുവരെ അവന്റെ മരണത്തെ പ്രഖ്യാപിക്കുക എന്നത്, സഭ നിലനിൽക്കുന്നത് രാജ്യത്തെ കൊണ്ടുവരാനാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതാണ്; നാം കർത്താവിന്റെ അത്താഴം ഭക്ഷിക്കുന്നത് കർത്താവിന്റെ രണ്ടു വരവുകളിലുള്ള അവന്റെ സ്മരണയിൽ പരിണമിക്കണം.

  [1 Cor. 11:25-26] അതുപോലെ അത്താഴം കഴിച്ചശേഷം പാനപാത്രവും എടുത്തു പറഞ്ഞത്: ഈ പാനപാത്രം എന്റെ രക്തത്തിൽ സ്ഥാപിച്ച പുതിയ ഉടമ്പടി ആകുന്നു; ഇത് നിങ്ങൾ കുടിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും എന്റെ ഓർമയ്ക്കായി ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾ ഈ അപ്പം ഭക്ഷിക്കുകയും പാനപാത്രം കുടിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴൊക്കെയും, കർത്താവ് വരുവോളം അവന്റെ മരണത്തെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

  [Matt.26:29] എന്നാൽ ഇപ്പോൾ മുതൽ, എന്റെ പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ നിങ്ങളോടുകൂടെ അതിനെ പുതുതായി കുടിക്കുന്ന ആ നാൾ വരെയും, മുന്തിരിവള്ളിയുടെ ഈ ഫലത്തിൽനിന്ന് ഞാൻ ഒരുവിധത്തിലും കുടിക്കുകയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.